

Hodnocení diplomové práce

Název: *Sekundární prevence sociálně patologických jevů*

Autor: *Iveta Vaněčková*

Předložená diplomová práce je rozdělena do tří částí. V první části autorka charakterizuje sociálně patologické jevy týkající se dětí a mládeže, v druhé kapitole se zabývá problematikou prevence a v třetí kapitole charakterizuje činnost Salesiánského střediska mládeže – domu dětí a mládeže v Českých Budějovicích, a to zejména z hlediska sekundární prevence, která patří k poslání tohoto střediska.

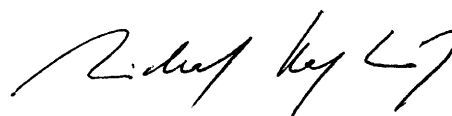
Struktura práce odpovídá jejímu obsahu – je poměrně složitá, protože reflektuje velmi různorodé spektrum sociálně patologických jevů, s nimiž se můžeme setkat u dětí a mládeže. Autorka se pokusila na základě poctivě shromážděné literatury jednotlivé sociálně patologické jevy nejen charakterizovat, ale také poměrně podrobně popsat formy jejich prevence. Přesto práce celkově působí nevyváženě. Zatímco charakteristice jednotlivých sociálně patologických jevů se věnuje celých 36 stránek textu (s. 8-43), prevenci se obecně věnuje 23 stránek (s. 44-66), přičemž jen část z toho se týká sekundární prevence, a činnosti salesiánských středisek se věnuje 13 stránek (s. 67-79), a vlastnímu tématu, jehož zpracování bylo možná původním originálním záměrem práce („zjistit, zda právě Salesiánské středisko mládeže – dům dětí a mládeže v Českých Budějovicích tyto mladé lidi vyhledává a pomocí jakých metod jim pomáhá“ – s. 7), věnuje autorka pouze 4 stránky (s. 76-79)! Zde se nabízí otázka, proč autorka nevytěžila dostatečně dotazníkového šetření, které provedla mezi pracovníky střediska, případně, zda nebylo možné provést šetření jinou formou, která by mohla mít větší výpovědní hodnotu.

Po stránce jazykové je třeba na jedné straně ocenit úsilí autorky o samostatné vyjadřování. Na druhé straně ovšem často přechází do zjednodušeného klišé: u většiny témat uvádí názory renomovaných autorů, ale tyto názory mezi sebou téměř vůbec nesrovnává a nestaví je do vzájemných souvislostí; někdy přidává také svůj vlastní názor, ale i ten většinou sděluje jen jako konstatování bez dostatečné argumentace. Celá práce je kromě toho poznamenána určitou nepozorností, ať už při překladu ze slovenského pramene anebo při reprodukci ostatních pramenů (tvary podstatného jména někdy nekorrespondují s tvary přívlastků, díky příležitostným překlepům se pak stává text nesrozumitelným, jako např. odst. 2 na s. 48). Čtenáře udiví ojedinělé hrubé gramatické chyby (s. 49, 78), důsledné opakování chyby v názvu slovenské publikace (včetně seznamu literatury), bezproblémové používání „lidového slohu“, jako např. na s. 7 („to by bylo asi tak vše“) nebo na s. 33 („myslí si o sobě jací jsou to borci, a že je přece žádná rakovina plic potkat nemůže“). Originálně působí také autorčino uvozování autorit (autorů literatury) označením „pan“, příp. „paní“.

Po stránce vnějšího vzhledu i po stránce formální je práce zpracována velmi pěkně a pečlivě.

Obsah práce je velmi zajímavý, ačkoli ne příliš originální. Autorce se podařilo vytvořit poměrně podrobné, čtivé a zajímavé pojednání o sociálně patologických jevech u dětí a mládeže. Kladně oceňuji, že autorka prostudovala a použila řadu cenných materiálů, které pak jako ilustraci a prohloubení vlastního textu umístila do přílohy. Ačkoli výsledek práce trochu zklamal moje očekávání – čtenář se nedovídá téměř nic nového, co by se nemohl dočíst v citovaných dokumentech – domnívám se, že autorka splnila cíl, který je nejstručněji formulovaný v podnázvu práce (úvod do problematiky sociálně patologických jevů se zaměřením na sekundární prevenci v salesiánském středisku mládeže). Proto doporučuji předloženou diplomovou práci k obhajobě.

Regensburg, 16. srpna 2009

doc. Michal Kaplánek – vedoucí práce